

A Kúria a dr. Szécsényi Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Pozsgai Mária ügyvéd által képviselt I.r. és a dr. Boldizsár József ügyvéd által képviselt II.r. alperes ellen szavatossági igény érvényesítése iránt a Fővárosi Törvényszéken 9.G.40.710/2010. szám alatt folyamatban volt, és a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.559/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r. alperes részére 150.000 (Egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 638.100 (Hatszázharmincnyolcezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. alperes a közte és a felperes között 2003. június 18-án létrejött vállalkozási szerződés alapján - a II.r. alperes által készített terveknek megfelelően - elvégezte egy idősek otthona tetőtér-beépítési munkáit. Az átadás-átvételre 2003. december 15-én került sor.

Az épület tetőzete 2004. májusától kezdődően többször, több helyen beázott. Az I.r. alperes megkísérelte a hibát kijavítani, a tetőbeázás azonban nem szűnt meg.

2007. júniusában a felperes a hiba okának tisztázása érdekében szakvéleményt készíttetett. A szakértő megállapítása szerint a beázást a tetőszerkezet és a tetőfedés kivitelezési hibái idézték elő; a hiba a tetőfedés teljes elbontásával és újbóli tetőfedéssel szüntethető meg. A szakvéleményben foglaltakra figyelemmel a felperes 2007. július 17-én, majd 2007. augusztus 16-án

felszólította az I.r. alperest a tetőzet teljes kicserélésére. Az alperes a felszólításnak nem tett eleget.

A felperes a 2010. április 16-án előterjesztett, utóbb módosított keresetében az I.r. alperest elsődlegesen árleszállítás, másodlagosan pedig kártérítés címén 5.925.000 forint és járulékai, valamint a megbízása alapján készült magánszakértői vélemény díja, 456.000 forint megfizetésére kérte kötelezni. A tervező II.r. alperessel szembeni keresetében 395.000 forint kártérítés megfizetésére tartott igényt.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítélet fellebbezett - az I.r. alperest érintő - rendelkezését helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a beázás oka a perben kirendelt ... igazságügyi szakértő szakvéleményéből kitűnően a tetőhéjalás hibája volt. A tetőhéjalások kötelező alkalmassági ideje pedig a 11/1985. (VI.22.) ÉVM-IpM-KM-MÉM-BkM együttes rendelet szerint 5 év. A felperes ezért a kellékszavatossági igényét a teljesítéstől számított 5 éves jogvesztő határidőn belül érvényesíthette volna bíróság előtt; e határidőt azonban elmulasztotta. A tapadókár megtérítése iránti követelése érvényesítésére a felperesnek szintén a teljesítéstől számított 5 éves határidő állt rendelkezésére. E határidő elévülési jellegű, az elévülés megszakítására alkalmas jogcselekmény azonban nem történt. A felperes tehát e határidőt is elmulasztotta. Mindezekre figyelemmel a keresetet el kellett utasítani.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezésének megváltoztatása, és a keresetének helyt adó döntés meghozatala iránt - a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 1. §-át, 182. § (3) bekezdését, 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 310. §-át, 327. § (1) bekezdését és 339. §-át. Érvelése értelmében az I.r. alperes által nyújtott, hibásnak bizonyult szolgáltatás kötelező alkalmassági ideje 10 év volt. Álláspontját szerinte a pert megelőzően előzetes bizonyítási eljárás keretében szakvéleményt adott ... szakértő szóbeli nyilatkozata is alátámasztotta. A per során kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye és Szondy István nyilatkozata közötti ellentmondásokat pedig a bíróság - súlyos eljárási szabályt sértve - nem oldotta fel.

Előadta továbbá, hogy a kártérítési követelése elévülését a 2007. júliusi és augusztusi felszólítások megszakították, így az elévülés nem következett be. Az a körülmény, hogy az írásbeli felszólításokban nem jelölte meg, hogy kártérítés jogcímén támaszt igényt az I.r. alperessel szemben, a felszólításoknak az elévülés megszakítását eredményező joghatását nem érinti. Megjegyezte, hogy 2009-ben folyamatosan egyeztetések zajlottak a felek között a hibás teljesítés orvoslása érdekében, a 2010. január 07-i egyeztető tárgyalásról felvett emlékeztetőben pedig az I.r. alperes el is ismerte a hibák kijavítására vonatkozó kötelezettségét.

Álláspontja alátámasztása érdekében a felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében előadottakra is hivatkozott.

Az I.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A jogerős ítélet felülvizsgálatára a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében jogszabálysértés miatt kerülhet sor. Ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelemben a Pp. 272. § (2) bekezdése szerint meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, valamint elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

A felülvizsgálat alapját képező jogszabálysértést a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megfelelően szövegesen elő kell adni, másrészt konkrétan meg kell jelölni a megsértett jogszabályhelyet. A jogszabálysértés megjelölése a per során korábban előterjesztett beadványokra történő utalással nem teljesíthető; az ilyen hivatkozások érdemben nem vizsgálhatók (BH 1995.99.). A felülvizsgálati kérelemben ki kell fejteni a kérelem, a jogszabálysértésre történő hivatkozás alapvető indokait is. A korábbi beadványokra történő hivatkozás a kérelem indokainak előadását sem pótolhatja.

A felperes felülvizsgálati kérelmében álláspontja alátámasztása érdekében az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében kifejtettekre is utalt. Az e beadványban foglalt azon hivatkozásokat azonban, amelyek a felülvizsgálati kérelemben kifejezetten nem szerepelnek, a Kúria a korábban kifejtettek értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata során nem vehette figyelembe.

Az így elbírált felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Ptk-nak a felek közötti vállalkozási szerződés megkötésének időpontjában hatályban volt 308. § (1) bekezdése kimondja, hogy a jogosult a teljesítéstől számított 6 hónapos elévülési idő alatt érvényesítheti szavatossági jogait. Ha igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, így különösen, ha a hiba jellegénél vagy a dolog természeténél fogva e 6 hónapos határidőn belül nem volt felismerhető -, szavatossági jogait a jogosult a Ptk. 308. § (2) bekezdése értelmében a teljesítéstől számított egy évig, tartós használatra rendelt dolog esetében pedig 3 évig érvényesítheti. Ha a kötelező alkalmassági idő 3 évnél hosszabb, az igény érvényesítésére ez a határidő az irányadó. Ezeknek a határidőknek az elmulasztása jogvesztéssel jár.

A bíróság a szükséges szakértői bizonyítást követően a bizonyítékok helyes értékelésével, jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a perbeli épület beázását a tetőhéjalás hibája idézte elő. A per során kirendelt ... igazságügyi szakértő az előzetesen beszerzett szakvélemények ismeretében alakította ki szakmai álláspontját, a felmerült szakkérdéseket megfelelően megválaszolta, és megállapításait a szükséges részletességgel és meggyőző erővel megindokolta. A szakvélemény ezért - figyelemmel arra is, hogy az előzetes bizonyítás keretében eljárta ... szakértő által említett tartószerkezeti hibára utaló adatok nem merültek fel - az érdemi döntés alapjául szolgálhatott; további bizonyításra e vonatkozásban nem volt szükség. A tetőhéjalások kötelező alkalmassági ideje pedig a 11/1985. (VI.22.) ÉVM-IpM-KM-MÉM-BkM együttes rendelet mellékletéből kitűnően 5 év.

A felperes a kellékszavatossági igényét mindezekre tekintettel a teljesítés időpontjától, 2003. december 15-től számított 5 éves jogvesztő határidőn belül érvényesíthette volna bíróság előtt. E határidőt azonban nem vitásan elmulasztotta, így szavatossági jogai megszűntek.

A szolgáltatás hibájában álló ún. tapadókár a teljesítés időpontjában következik be, így a tapadókár megtérítése iránti igény a Ptk. 324. § (1) bekezdése, 326. § (1) bekezdése, 310. §-a és 360. § (1) bekezdése értelmében a teljesítéstől számított 5 éves elévülési időben érvényesíthető.

A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása, ideértve az egyezséget is -, valamint a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése a Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint valóban megszakítja az elévülést. Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után pedig az elévülés a Ptk. 327. § (2) bekezdéséből kitűnően újból megkezdődik.

A felülvizsgálati kérelemben említett, 2007. július 17-én és 2007. augusztus 16-án kelt, az I.r. alpereshez intézett felperesi nyilatkozatok azonban nem voltak alkalmasak a kártérítési követelés elévülésének megszakítására. E nyilatkozatok ugyanis nem tartalmaztak pénzkövetelés teljesítésére irányuló felszólítást, hanem - a kellékszavatosság szabályai alapján - a tető kicserélését célozták. A felek között 2009-ben lezajlott egyeztetéseknek, illetve a 2009-ben és 2010-ben tett I.r. alperesi nyilatkozatoknak pedig az elévülési idő számítása során nem volt jogi jelentőségük, a felperes kártérítési követelésének elévülése ugyanis már korábban, mindezeket megelőzően 2008. december 15-én bekövetkezett.

A bíróság mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül rendelkezett a kereset elutasításáról.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az I.r. alperes áfát is magában foglaló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére kötelezte.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ának megfelelően az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 25.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. bíró